

Миб. № 3648

КОЙТО ПРЕДПЛАТИ АБОНАМЕНТА СИ ДО 1. ДЕКЕМВРИЙ Т. Г. ЩЕ ПОЛУЧИ ВЕДНАГА ПОДАРЪКЪ КАПИТАЛНИЯ ТРУДЪ НА ЗНАМЕНИТИЯ СЕКСОЛОГЪ Д-РЪ ВАНЪ ДЕ ВЕЛДЕ — КНИГАТА „ТАЙНИТЕ НА ЩАСТЛИВИЯ БРАКЪ И ТЕХНИКА НА КРАСОТАТА“, ТОМЪ I. ЦЕНА 50 ЛЕВА.

СЕДМИЧЕНЪ ВЕОТНИКЪ ЗА ЗДРАВНА ПРОСВЕТА И БИОЛОГИЧНИ ЗНАНИЯ

ИЗЛАЗА ВСЪКА НЕДЕЛЯ

УРЕНДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ

СОФИЯ, I. X 1933 г.

ГОДИНА ЧЕТВЪРТА

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 100 ЛВ. ПРЕДПЛАТЕНИ

ул. ГР. ИГНАТИЕВЪ 56/11 ет., СОФИЯ

ТЕЛЕФОНЪ 52-44

БРОЙ

1

ИЗГРЪЩАНЕТО НА СУМИ СТАВА СЪ ПОШЕНОКИ ЗАПИСЪ С ИЛИ НАЙ-ДОБРЕ И НАЙ-ЕДИНО СЪ ЧЕКОВА ВНОСИ БЕЛЕЖКА — ЗА ЧЕКОВА СМЪТКА № 701.

ПОСЛАНИЕ СЪ ТРУДИНИ

Проф. д-р Ст. Ангеловъ — Д-р М. Аджаровъ — Ив. п. Андреевъ — Д-р Н. Арнаудовъ — Д-р Л. Бинарски — Д-р Ив. Бисляковъ — Д-р Б. Бончевъ — Д-р Б. Браковъ — Д-р Д. Бурляковъ — Д-р П. Беловъ — Д-р В. Бичваровъ — Д-р Н. Василевъ — Д-р К. Войновъ — Химикъ — Д-р Евг. Вербева — Д-р З. Гановъ — Химикъ — Д-р К. Гавалоговъ — Заболбяръ — Д-р Бор. М. Георгиевъ — Д-р Хр. Генчевъ — Д-р Ал. Голмановъ — Д-р Д. Гошевъ — Д-р Н. Григоровъ — Д-р Р. Григоровъ — Д-р С. Гичевъ — Д-р И. Дабоски — Д-р В. Дамовъ — Д-р Иос. Димитровъ — Заболбяръ — Д-р Г. Ц. Еминовъ — Д-р З. Захариевъ — Проф. д-р Б. Златаровъ — Д-р Ив. Хр. Ивановъ — Д-р Ив. Йанковъ — Д-р Ст. Казанлъ — Д-р И. Калин — Заболбяръ — Д-р Н. Кантаровъ — Д-р Н. Карадимовъ — Д-р Н. Каревъ — Д-р Г. Киселевъ — Д-р Л. Каравановъ — Ив. Кастриновъ — Химикъ — Д-р А. Колевъ — Проф. д-р Ст. Консуловъ — Д-р М. Котлабашевъ — Д-р В. Кочаневъ — Д-р М. Кочановъ — Д-р С. Кошковиъ — Д-р К. Куставскиъ — В. д-р Куставскиъ — Химикъ — Д-р Ст. Кутинчевъ — П. Кристевъ, аптекаръ — Д-р Н. Лавровъ — Д-р Ив. Лили — Заболбяръ — Д-р Б. Лиларски — Д-р Ив. Малевъ — Д-р Ив. Марковъ — Д-р Др. Матеевъ — Д-р М. Матеевъ — естествоисп. — Д-р Милadinovъ — Д-р С. Миндовъ — Д-р Ал. Михайловъ — Д-р Д. Младеновъ — Д-р Д. Мутафовъ — Д-р Хар. Нейчевъ — Д-р Ал. Недялковъ — Д-р Ив. Николовъ — Д-р М. Николовъ, психологъ — Г. Николовъ — Химикъ — Проф. Д-р К. Пасчевъ — Д-р Г. Панковъ — Д-р Кр. Пенчевъ — Д-р Ал. Поповичевъ — Д-р П. Поповъ — Д-р Р. Раковъ — Д-р Ст. Раковъ — Д-р Ив. Рачевъ — Д-р Б. Розенфельдъ — Д-р Р. Русевъ — Д-р М. Оскарски, Саломоновъ — Д-р Г. Сопалинскиъ — Д-р М. Софронимовъ — Д-р Т. Станевъ — Д-р Н. Станчевъ — Д-р Кр. Стойчевъ — Д-р М. Столаровъ — Д-р М. Стояновъ, Заболбяръ — Д-р П. Д. Скоревъ — Д-р С. Тамеръ — Заболбяръ — Д-р Ив. Теодоровъ — Д-р Б. Томажески — Д-р В. Томазовъ — Д-р Г. Тошевъ — Д-р Н. Трендафиловъ — Д-р Г. Трифоновъ — Д-р Ас. Фиковъ — Д-р Кр. Фичева — Д-р Б. Хаджолевъ — Д-р Са. Хайдутовъ — Д-р Св. Хубеновъ — Д-р Р. Цаленовъ — Ив. Цоневъ, химикъ — Д-р Ив. Ценовъ — Д-р В. Ценовъ — Д-р Д. Чолаковъ — Д-р Г. Яковъ

СЪДЪРЖАНИЕ

Д-р ДИМ. ЧОЛАКОВЪ. Назадъ къмъ природата. — Д-р ИВ. МАЛЕВЪ. Кой боледува отъ ревматизма? — Д-р ИВ. ЙОНКОВЪ. Сърдце и Сърдечие. — Д-р М. СОСКАРОВА-САЛОМОНОВЪ. Полово смущение. — Д-р ИВ. ХР. ИВАНОВЪ. Борба съ старостта. — Д-р Н. СТАНЧЕВЪ. Дини и лъпчени. — ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ. — Д-р ИВ. ЙОН. Сърдечие отъ болка при уплахъ, нервиране и преумора. — Д-р А. МИЛАДИНОВЪ. Забавенъ пулсъ. — Д-р ИВ. ХР. ИВ. Полезна ли е кожата отъ краставици за кожата? Уплъване за масажи на лицето. — Д-р М. О. САЛ. Прибавяна диетична. — Д-р ИВ. М. Позинтановъ у бодуничката. — Д-р Д. ЧОЛ. Болки въ горба. Храчки. — Д-р К. ГАВАЛАНОВЪ. Плънци по външности. — Д-р Г. Т. Определяне датата на раждането. Мъртвородено дете. — ПОЩА — ВЕСТИ.

НАЗАДЪ КЪМЪ ПРИРОДАТА!

Преди непълни дзе столтъи, въ 1750 год., великиятъ френски философъ Жанъ Жакъ Русо въ едно конкурсн счинение, премирано отъ Ди. ниянската академия, отрече стойността на културата за напредъ на човѣкството; а по-късно, презъ 1762 год., въ възпалителни си романи „Емилъ“ той даде образецъ за едно естествено, хармонизиращъ повеленията на природата и отблъскващо лошите влияния на обществото възпитание. Основната, централната мисль на Русо, която минава като червена нишка презъ всичкитъ му литературно-философски трудове, е таа: „Човѣкъ по природа е добър, попиравя го обществото.“

Оттукъ биде излъченъ и неговиятъ попитъ за „върщане къмъ природата“ коя мощна реакция срещу тогавашния общественъ порядъкъ, който той виждаше пропитъ отъ лицеи-

рие, ласкателство, суетностъ, дребнавостъ и лъжъ. Неговата попула, обаче, не се излъ въ нишка човѣко-невнастическа философска система, а намери отдушникъ и изблище въ природата, въ она, збоунивала човѣка, ашественъ миръ, който излизалъ и се развивалъ отъ самосебе, по собствени закони — мирътъ на действителността.

Защо тѣмъ, навѣтъ, въ дивата, неподправена природа липсватъ всички тѣ очибийни отрицателни белези на цивилизованието: принудени, по релция най-разнообразни събрание, да живѣятъ задржано, Всичко онова, което е частъ отъ природното, отъ най-големия до най-малкия и невидимото живо същество или бездушевъ предметъ, е велико въ своята простота и възмѣне и по него не лпнатъ чернитъ дъмки на културния човѣкъ като „обществено животно“.

КОЙ БОЛЕДУВА ОТЪ РЕВМАТИЗМЪ?

Често сръщаме около нас хора, които се оплакватъ отъ болки въ ставитъ и мускулитъ и се запитватъ, дали страдатъ отъ ревматизмъ? Границитъ на нѣкоя болестъ не сѣ такъ обширни, както на ставния ревматизмъ. Най-интересното е, че всѣки се счита сведущъ въ поставяне диагноза ревматизма, да изключи евентуално друго боледуване и да се лѣкува по начинъ, какъто намери за добре. Особено на родната медицина приема, че тази болестъ най-много попада въ нейнитъ рамки и е, тѣй да се каже, отъ нейната областъ.

При едно разпитване преди две години въ Костеничкитъ минерални бани между клящитъ се констатирахъ, че по-голямата частъ отъ тѣхъ, особено тѣмъ, които ситяха, че страдатъ отъ ревматизмъ, не бѣха консултирали лѣкари и даже едва 34% отъ клящитъ се бѣха показали на лѣкаря при банитъ. При едно преглѣе на 30 клящитъ се 16 се оказало, че дошли, тѣй да се каже, за да лѣкуватъ ревматизма си, а само 7 боледуваха действително отъ тѣхвъ. Нѣкои боледуващи отъ ишъкъ, по-

дагра и разширение на венитъ, но не отъ ревматизмъ; а особено тѣжна бѣха констатацията, че нѣкои отъ преглѣданите боледуваха отъ нервна болестъ и невралгии; и тоглитъ бѣха, на които се бѣха подхвърляли и отъ които о-лавахъ сплесние, щѣха да доведатъ силно пошване на това болнавъ състояние, отъ което страдаха. Оказало се, сѣщо болни, страдащи отъ остъръ ставенъ ревматизмъ — разбира се, бани бѣха противопоказани въ тѣзи случаи и представляваха едно измѣчане и сигурно лѣкуване за болни, които имаха силно постола става и температура около 38°.

Възъ отъ това, нѣкои отъ преглѣданитъ болни страдали и отъ разширение на сърдечото (усложнение на ревматизма) и по този начинъ тоглитъ бани никакъ не бѣха показани въ тѣхвъ случаи и болнитъ не можеха да иматъ отъ тѣхъ известно подобрене. Визно е, и прочее, отъ всичко това, доколко понятията за ревматизмъ въ нашия народъ сѣ още тѣмни и какъ несериозно той се отнася къмъ въпросъ за лѣкуването му. Трѣба да забележимъ, че не говоримъ само за

Философитъ построения на Русо имаха изключително нравствена основа, но, все пакъ, тѣхното въздѣйствие бѣ тѣй могъщо, че остави не-обозримъ следи въ всички области на човѣшката умствена и духовна деятелностъ, дори до днѣшнѣшнѣ. Неголътъ, „назадъ къмъ природата“, бѣлостотъ отъ културата като създаване на човѣшкитъ дѣла, винаги днесъ, погледъ близо дла въка, а особено следъ съветната война, гсжесто отчасти въ повишеното чувство къмъ природата, въ стремлението — да се освободи човѣкъ отъ всичко онова, което го дѣли отъ природата. Изникна туризмътъ, лѣтнитъ детски колонии съ тѣмнитъ полни въздушни и слънчевъ бани, тѣмната култура, изсбѣсо, макеръ и още плахитъ култъ къмъ голотата и т. н., а сѣщо така и въ духовна насока: несмукто отъ нравитъ и лишено отъ сантименталности приравняване къмъ всички житейски въпроси, особено попититъ.

Културата е отдалечаване отъ природата и има за целъ да развие и облагороди човѣшката животъ, преди всичко и специално — човѣшкитъ духъ. Последниятъ е достигналъ вече, можеби, предѣлната точка на своето развитие, но се е върналъ далече задъ началната точка на облагородяващата си задача и тласка завоеванията на цивилизацията по лѣтница, които съзнателно довеждатъ до пакости и опасности.

Този човѣшкитъ духъ, минавайки съ глума и гавра надъ принципитъ на

човѣшката егизмъ, създаде и още създава чудовищни технически сръдства за изтѣрбѣние на човѣшкото.

Този човѣшкитъ духъ строи пише-нитъ отъ стѣнѣ и въздухъ работни заведения и казармени жилища за ония милиони човѣшки същества, които сѣ осмѣли да работятъ до изнемога за единици себеподобни.

Този човѣшкитъ духъ донася лѣнѣе-ство на смѣхитъ тѣзи трудици се човѣшкитъ същества поаь отровнитъ въздѣйствие на ядритъ и гсжесто изтѣрбѣние жертви на професионалнитъ болести.

Този човѣшкитъ духъ, най-сетне — за да не продължитъ до безчелности — фалшифира почти всички хранителни сръдства съ бодуисциви, консервации, изблишки и други химикали и доведе, по този начинъ, до единъ хронически отравяющъ човѣшкото процесъ — причина за ония безчислени страдания и болести на културния човѣкъ, които се непознати на нивака.

Това, бавно, но неустойливо, културата насъдитъ физическото здравие на човѣшкото. Сегашната степенъ на това изтѣрване сѣла вече учени и ги кара да биятъ тревога за възвращане къмъ единъ по-естественъ, природно по-целесобразенъ начинъ на хранене и начинъ на животъ въобще, който действителенъ отзвукъ на попка на Русо: „Назадъ къмъ природата!“

Д-р Дим. Чолаковъ

селското население, а въ това число влиза и градското, преимуществено отъ по-мнѣшитъ слоеве.

Ревматизмътъ е остра или хроническа обща болестъ на тѣлото, чиито главенъ характеръ е подуване или възпаление на нѣкоя става. Ставата е поуката, издѣлката и формата си, която е лъскава, топла, червена. Ставата е силно болезнена и най-слабо джигане причинава непоносими болки. Ревматизмътъ не е болестъ изключително на ставитъ, но въ хроническитъ форми нападъ и дължитъ кости, мускулитъ, сърдечния мускулъ и прочее. Само остриятъ ревматизмъ, който се прирушава съ температура и правъ една до две седмици, е болестъ, която лесно се познава, но зотова пъкъ мѣчно се лѣкува. Остриятъ ревматизмъ напада най-главно младитъ хора, между 15 — 10 години. Той възниква особено често между новобранцитъ и войницитъ. А дългогодишниятъ ставенъ ревматизмъ, който се мѣсти по стави, мускули и кости и взема повѣщитъ най-опредѣлени форми, е нѣта дневна и отсегашна болестъ, която нелеко се определя и мѣчно се лѣкува. Това най-често доказва обстоятелството, че 17% отъ всички хора на

сѣтъ страдатъ отъ хронически ревматизмъ и поне 2% отъ паравременъ боледуване (близо до групата на ревматичнитъ боледувания: ревматични невралгии, подагра, лумбаго, ишъкъ и др.). Ревматизмътъ е разпространенъ между работницитъ и военитъ, които сѣ изложени на алда и лошо време. Следнитъ принципъ поговолватъ ревматизма и благоприятстватъ за неговото появяване: ударъ и повреда на става, мускула преумора, влага, студъ, усилено хранене съ месо, често боледуване отъ ангини и родителни болни отъ артритна лиатеза. Ревматизмътъ, можеби, е заразителна болестъ, при все че неговиятъ токсиченъ характеръ (актрено отравяне) е неоспоритъ. Микробътъ на тази болестъ не е още откритъ и споредъ насъ такъвъ едали се има.

Обаче, едно обстоятелство стои възъ отъ смянене, че ревматизмътъ напада главно хора, които иматъ извѣстни гнѣния въ устата, разволени зѣбъ и боледува често отъ ангина. Американски автори анализирали 200 случая отъ хронически ставенъ ревматизмъ и намерици следнитъ повреди въ устата: възпалени сливици 63 лѣти, болни сливици 4 и зѣби 30

СЪРДЦЕ И БЖРЕЦИ

Бябреците са част от оазиса система, която ние името отдалечилите. Върху тях главно лежи тежката задача да отплатят всички шестеста, които се явяват като краен продукт от обичайния живот на организма. Тези продукти са физически отрови за човъка. И натурално на отровите в тялото ние редим последствия, които могат да бъдат слабостите въобще. Ние тузи, че се спрем само на онова влияние, което болните бжреци оказват върху кръвоносната система, която не забравяме, че е само една част от човъкия организм.

Почти при всяко пръсно заболяване на бябреците се явява показане на кръвното налягане. Показането налягане създава по-голямо съпротива за изтласкването от сърцето кръв, а всъщност с това увеличава и работата на сърцето. Тогава, когато бябречните отрови трае известно време, увеличаване работата, която сърцето е извършвало, не му се явява много. Друга е въпросът обаче, когато болестта трае дълго, бжреците, атакувани продължително време от разни микроорганизми и отрови, си загубили голяма дил от овънзи части, които играят съществена роля при отдалечаването на отровните вещества, натрупани от изгореното външното тяло. За да може организмът да се справи с този момент, явява се необходимостта от увеличаване и ускорение на течността през бжреците кръв.

Трябва да се забележи, че макар бжреците да представляват само 1/100 част от човъкия телен бжречно образножение е 1/4 от общото кръво. Това обстоятелство иде да ни покаже, какво важно значение, каква важна роля имат те. От друга страна, необходимо е да спрем вниманието си не още един факт, а именно, че количеството на отдалеченото от бжреците вещество се явява в тяло значително от количеството на кръвта, която минава през тях в единица време. Инак, си други думи казано, за да се увеличи

количеството на отдалечените крайни продукти на изгореното, е необходимо кръвта да минава въ по-голямо количество и съ по-голямо количество. А това се постига чрез повишаване на налягането и увеличаване работата на сърцето.

Голямото напрежение, на което се подлага сърцето, го кара съ течение на времето да увеличи нуксуната си маса, за да бъде въ състояние да отговори на усилената работа. Натрупаните, обаче, въ тялото отрови продължават своето действие, като по-степено поразяват мускула на сърцето, правят го по-малко работоспособен; външ от това, те повреждат и стените на кръвоносните съдове, последните стават по-малко еластични и по този начин показват налягането въ кръвоносната система. Така, съ течение на времето, се очертава една двойна картина. От една страна, сърцето става по-силно, а от друга, се отказва от огромната работа, която лежи на плещите му, и се явяват известни вече признаци на сърдечна слабост — зодук, посивяване, оточ и пр. От друга страна, чуждите кръвоносни съдове стават причина за така наречените удари, придружени от парализи.

Тези факти идат да ни показват, какво голямо внимание трябва да се отдава на бжречните страдания, защото не е рядкост хора, които мислят, че си вече прекаляли бжречна болест и че имат като последствие само малко алумини, да бъдат изненадани от най-тежките последствия, за които говорим.

Всичко, което е важно и прекарал бжречно страдание, трябва да се съветва съ свои лъчери, да пазят бжреците си от разни отрови — вино, бира, ракия, черт липер, голями количества месо, солени яденета и пр., да изследва внимателно урината си, и то не въ разни химически лаборатории, а при лъчери, и да правят ява анализ на си кръвното налягане. Особено при прекарване на заразни болести, ангина и пр. е логично да се основен преглед. Д-р Яв. Йонков

ПОЛОВО СМУЩЕНИЕ

Въ психогата на половите проявления у човъка, несъмнено, разстройствата на половите функции водят едно значително място. Било че истински съществуват някои съществени функционални смущения, или, което е сжшо въ голъма степен вътрешно, да не съществуват такива, а да се причиняват главно от външни, дължащи се на външнообразното, внушението и разстройството, състояние на съвременния човък, то и половите смущения заслужават да бъдат разглеждани.

Съвременна на модерния човък, колкото се отнася до половия живот, е отрупано съ извънредно голяма бляст от неправилни свавания, които понякога се външват даже и при проявяването на половите функции. Съвременният на половия живот съ чувството на изнудване и падение въ външния половия денция дават често отпечатък върху цялото му същество, макар че тия денция според модерните свавания да не сжк от толкова съществено значение, съ което сжк били отрупани по-ранешните разбирания.

Да вземем, например, онанизма. Естествено е, че той нито може да се счита за едно нормално полово проявление, нито може да се отрече

стреленето на всички педагози да отстранят по възможности практиката на него. Но, от друга страна, не трябва да забравяме, че рисуването му въ черни краски и описването на всевъзможни гледили последствия предизвиква извънредно лесно чувството на страх и обременяване на съзнанието съ очакване болестни проявления, които въ голъма част могат да се дължат повече на въображението, отколкото да бъдат на органическа почва.

Колко различни индивиди страдат не толкова от последствията на онанизма, колкото от натрапените идеи!

Разбира се, ние не сме си поставили за цел да отречем въ извиста степен, че съществуват някои последици, но не можем да да сирекът сваването, произлизащо от близкия контакт съ известно число лица, които сж идвали изтормозени и измъчени заради външни предположения половия разстройствата, дължащи се на онанизма. Често тия полови разстройствата не сж били никакви разстройства, а сж се откривали само като една фалшива преробота на въображението.

Върху смущение на хранене на клетките (метаболизъм). Къж тази група принадлежи, освен ревматизма и податрета, захарната болест, затлъстяването, астма, артеросклерозата, дългични и пикочни камъни и екземата. Всички тези болести, които съставляват голъмата група на артритната диатеза, се дължат обикновено главно на груби гръшки въ начина на храненето и живота на човъка. Така, не само външноното употребяване на месо и намалената употреба на салати, зеленчуци и плодове, но и увеличеното употребяване на готварска сол въ храната, употребяването на алкохол, тлъстия, голямо количество яйца, пушенето на тютюн и седящия живот съ фактори, от които много зависи натуралният въ клетките и тъканите на организма на отровни вещества, които поразяват разни форми на тъканни клетки.

Не се съняне, че не само нощи

БОРБА СЪ С СТАРОСТЯТА

Заблуждение е да се върва, че ние съ нашият познания и средства можем да надвием естествената старост. Това значи да искаме да измъчим явления, които сж се създали въ продължението на дълги въкове чрез едно бавно и целесъобразно развитие. Всяко живо същество съ остаряване или късно. Друга е въпросът съ преждевременната старост. Понякога е ненормално явление, което въ никакъв въ резултат на външни причини, срещу нем мощи и трябва да се борим. Това значи, показващи преждевременната старост, да спомогнем за продължението на живота.

Мечников е казал, че нашата старост не е естествена и че представлява една физиологическа гръшка; нашата смърт е преждевременна. Ние умираме тогава, когато трябва да сме млади и живи.

Човък е волил борба съ старостта още от библейски времена. Въ сръдните въкове сж съществували различни рецепти за подмладяване, една от друга по-фантастични. Така например, препоръчвали сж масаж, бани, преливане на кръв, употребяване на различни магически на пици и т. н.

Въ настоящо време сж предложени няколко начини за борба съ преждевременната старост. Един автори предлагат да се употребяват вещества, които обезвреждат отровите въ нашия организм; трябва само да се изучат, кои сж тези отрови, за да им се даде специфично противоявие. Киселото мляко, което препоръчва Мечников, почива на този принцип. Съдържашият се въ него bacillus bulgaricus унищожава чревните микроби и предпазва организма от вредните влияния на отровите, които се образуват въ дебелите черва.

Нкои автори препоръчват хигиенна диета, почивка на много месо, пазене от преумора и душевни явления, чистота и пр. Тези автори си правят, но хигиеничността живот е само едно предпазно средство, съ което може да се избягне преждевременната старост. По-важното е въпросът, какъ да се премаже последната, когато вече се е явила.

Има автори, които препоръчват въприсване на серуми, които засилват отслабелите благородни тъкани. Обаче, това е много трудно, защото такива серуми се получават от мляко, а и самата работа е свързана съ сложна техника.

По-голямо внимание заслужават

нашият лични бже съ лица, които сж притежавали външни полови смущения, сж ни оставили впечатлението, че на онанизма се отдава огромно значение за съществуването на някои разстройствата. Но същевременно сж си мислили и оная пегубна връзка, която мислят сж търсили и намирали въ онанизма, благодарение превеличаването на съвкупния потенциал.

Зареди мъже и млада без никакви външни недостатъци сж се оплаквали за изгубена и изтощена половата сила. Причината: ухаща от външна прочетена книга, изказано мнение на външния познат съ подкрепата и гледили последствия от онанизма. При това положение трябва да си зададем въпрос: правили ли е стреленето (което съществувало и сега) да рисуваме онанизма съ черни краски,

нът на хранене е виноват за издването на ревматизма. Народът особено обича да вие вгата като причина на ревматизма. Безспорно, и та играе известна роля при заболяване, но не можем да забравим обстоятелството, че през време на войните като дружини лъчери много рядко се отбелязвали заболяване от остър ревматизъм между войниците и офицерите, които водяха години наред окопна война и денно нощно прекарва въ изнудани окопи и влажни помещения и галерии. Сжшо рядко минаваха през лазарети болни от ангина.

При изследванията ни между селското население сжко се оставили изненадани, че рядко боледуват от от глосни ангина, хрема, язви и полонителни форми на ставен ревматизъм. Известно е, при колко лесно се разпространява мръжте в селско население. При вса това, остри

ИЗВ НАУКАТА ЗА ЖИВОТА

БОРБА СЪ С СТАРОСТЯТА

работит на Шайнах и Воронов. Още въ 1889 год. Броун Секер, бийели 72 годишен старец, въспрал под кожата си полови хормони, които повишават живота на няколко, и забелязал, че догата значително отплатили му организмът се съмнявал, силит му се възобновили и той станал на ново работоспособен. От това той заключил, че половит хормони имат подмладяващо влияние.

Шайнах, основаниел на съ заклоченията на Секер, предполага, че старостта може да се излъква чрез възбуждане дейността на вътрешно секреторната част на половит жлези. Той въспрал семперовител на половит жлези у животни, а сетне и у стари хора, като по този начин пръчила въ външната им отлика, вследствие на което получавали функционална част на жлезата съ атрофирала, а за събитя на нея се развивала вътрешно секреторната. По този начин се увеличавало количеството на половит хормони. Действително, Шайнах е получил известни резултати, но опитит му се нуждаят от проучване.

Воронов, казавал пакъ от опитит разсъждения, се стремил да помлади организм чрез присаждане на тестисит или яича, следъ като сж извадени собственит такива. Той използва човъкоподобни маймуни, които жлези се изваждат и присаждат на нормалнит или мърта у човъка. Воронов е постигнал известни резултати, но те сж малко.

Всичко изглежда, че единствено човък съ може да се бори съ преждевременната старост, защото при нея живит колони още не сж остарели от нормални вътрешни причини и още не сж загубили своята способност към живот; тж, преждевременно, от външни причини, сж деструктивни фактори, които разрушават съвкупното, от което бже могли да се извадят и събъдят за новъ живот. Друга е въпросът съ естествената старост. Тя никога няма да бъде победена от човъка, защото това значи човък да победи волята на външето. Вично нико трябва да остарее и да умре. Не външето или, старостта, а именно, такова естествена общо проявление, никога няма да изчезне от лицето на земята, докато гръе благоприятно слънце върху нея. Ние сме смъртни, но животът е безсмъртен. Въ това трябва да бъде нашата утеха.

Д-р Яв. Хр. Иванов

насочвайки вниманието главно към целта да предизвика страх, ухаща и минни последствия? Че то начин да дава отрицателни резултати, е скандалъ можеби външ, който е имал възможност да беседа съ ония лица, които сж преживявали такива смущения и въ последствие сж били усложнени. Какво, такова естествено, въ подсъзнателно благоприятно и не е отървало въздъжъ заминали от външката смущения!

Не е пакът на минит последствия, които съ разреши въпроса за онанизма, а маждото и спокойно съветване чрез книги, списания и разговори, и то още въ юношеската възраст споредно съ онанизма, въ популяризиране, съ онанизма, системата, която сж поставя въ основата си труда.

Д-р М. Оскаръ-Саломонов

те стави заболявания у него сж ридни, както въобще и другит боледувания от артритна диатеза. Такаже оставяме съ външната система, която сж поставя въ основата си труда.

От горното личи, че решаването кой боледува от ревматизъм не е лесно. Преди решаването му от страна на несведущо лице допускаме маса гръшки, които могат да бъдат категорично изнесени. Това да посочим — бже целта на тази статия.

Д-р Яв. Малеев

